

למה נקרא אותו אדם שמשפדל באותו צד מנחש? על שהשפדל עם אותו נחש לחזק פחו ולהגבירו. וזהו כמי שעובד אלהים אחרים. וכן זה עובד לאותו פח של הדם, ולא עובד את הקדוש ברוך הוא לחזק את צד הנשמה, הצד של הקדשה.

מעונן, שמשפדל בחטא ולא משפדל בזכיות. ואם תאמר, הרי עומדת נ' באמצע - כף זה ודאי, שהרי לא יכולים לשלט באותו הצד האחר, עד שמערכים בה ערוב של צד הקדשה פחוט אחד דקיק. מי שרוצה להעמיד שקר, יערב בו דבר אמת כדי שיתקיים אותו שקר. ועל זה עון דבר שקר הוא, וכדי להעמידו, מכניסים בו דבר אמת, וזוהי נ'. בזה מעמידים את אותו שקר. ומי שלא מתפלל תפלה לפני הקדוש ברוך הוא טרם שיאכל על דמו, כמנחש ומעונן.

תפלת אדם, כפי שאמרתם אתם קדושים עליונים, אשרי חלקכם, שהרי בתפלה מתתקנים גופו ונפשו של אדם ונעשה שלם. תפלה היא תקונים מתקנים שמתתקנים כאחד, והם ארבעה. תקון ראשון - תקון של עצמו להשתלם. תקון שני - תקון של העולם הזה. תקון שלישי - תקון של העולם שלמעלה בכל אותם חילות השמים. תקון רביעי - תקון של השם הקדוש בסוד המרפכות הקדושות, ובסוד כל העולמות, מעלה ומטה בתקון (של סודות השם הקדוש) כראוי.

תקון ראשון, תקון של עצמו - משום שצריך לתקן את עצמו במצוה וקדשה, ולהתתקן בקרבנות ועולות להטהר.

דרתיכין קדישין, וברזא דעלמין פלהו, עילא ותתא בתקונא (דרוין דשמיא קדישא) פדקא יאות.

תקונא קדמאה תקונא דגרמיה, בגין דאצטריף לאתקנא גרמיה, במצוה וקדושה, ולא תתקנא בקרבנין ועלוין לאתדפאה.

אמאי אקרי בר נש ההוא דאשפדל בההוא סטרא מנחש. על דאשפדל בההוא נחש, לאתקפא חיליה ולא תגברא. ודא איהו כמאן דפלח לאלהים אחרים. וכן האי פלח לההוא חילא דדמא, ולא פלח ליה לקודשא בריך הוא, לאתקפא סטרא דנשמתא, סטרא דקדושה.

מעונן, דאשפדל בחובא, ולא אשפדל בזכו. ואי תימא הא קיימא נ' באמצעיתא. הכי הוא ודאי, דהא לא יכלין לשלטאה בההוא סטרא אחרא, עד דאתערבי ביה ערובא דסטור קדשה, פחוטא חד דקיק. מאן דבעי לקיימא שקרא, יערב בה מלה דקשוט, בגין דיתקיים ההוא שקרא. ועל דא עון מלה דשקר הוא, ובגין לקיימא ליה, עאלין בה מלה דקשוט, ודא איהו נ', בדא מקיימי לההוא שקר. ומאן דלא צלי צלותא לקמי קדשא בריך הוא, עד לא ייכול על דמיה, כמנחש ומעונן.

צלותא דבר נש, פמה דאמרתון אתון קדישי עליונין, זפאה חולקיכון, דהא בצלותא מתתקן גופיה ונפשיה דבר נש, ואתעביד שלים. צלותא איהי תקונין מתקנן דמתתקנן פחדא, ואינון ארבע. תקונא קדמאה, תקונא דגרמיה, לאשתלמא. תקונא תניינא, תקונא דהאי עלמא. תקונא תליתאה, תקונא דעלמא לעילא, בכל אינון חילי שמיא. תקונא רביעאה, תקונא דשמא קדישא, ברזא דרתיכין קדישין, וברזא דעלמין פלהו, עילא ותתא בתקונא (דרוין דשמיא קדישא) פדקא יאות.

תקונא קדמאה תקונא דגרמיה, בגין דאצטריף לאתקנא גרמיה, במצוה וקדושה, ולא תתקנא בקרבנין ועלוין לאתדפאה.